

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 721/2013

z dnia 22 lipca 2013 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 405/2011 nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych sztab i prętów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki wyrównawcze

- (1) W kwietniu 2011 r. Rada nałożyła rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 405/2011⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”) ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych sztab i prętów ze stali nierdzewnej obecnie objętych kodami CN 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 i 7222 20 89 oraz pochodzących z Indii. Dochodzenie, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) Środki ostateczne przyjęły formę cła wyrównawczego *ad valorem* wynoszącego od 3,3 % do 4,3 % nałożonego na przywóz od indywidualnie wskazanych eksporterów, cła wynoszącego 4,0 % nałożonego na współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą oraz cła rezydualnego wynoszącego 4,3 % nałożonego na wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa w Indiach.

1.2. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (3) Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego został złożony przez przedsiębiorstwo Viraj Profiles Vpl. Ltd., producenta eksportującego zlokalizowanego w Indiach („wnioskodawca”). Zakres wniosku

ograniczony był do zbadania subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy. Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, że znacząco zmieniły się okoliczności dotyczące subsydiowania, na podstawie których wprowadzono środki, i że zmiany te mają charakter trwały.

- (4) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 9 sierpnia 2012 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy.

1.3. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (5) Dochodzenie przeglądowne w sprawie subsydiowania objęło okres od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

1.4. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (6) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, władze publiczne Indii i EUROFER reprezentującą przemysł unijny w dochodzeniu pierwotnym („przemysł unijny”) o wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (7) Przedłożone przez strony, w momencie wszczęcia postępowania, pisemne i ustne uwagi zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach wzięte pod uwagę.
- (8) W celu uzyskania informacji niezbędnych w dochodzeniu Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz. Poza tym kwestionariusz przesłano również władzom publicznym Indii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 28.4.2011, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 239 z 9.8.2012, s. 2.

- (9) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od wnioskodawcy i władz publicznych Indii.
- (10) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia subsydiowania. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie wnioskodawcy:

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (11) Produkt objęty przeglądem to ten sam produkt, który zdefiniowano w dochodzeniu pierwotnym, a mianowicie sztaby i pręty ze stali nierdzewnej, nieobrobione więcej niż gięte na zimno lub wykończone na zimno, inne niż sztaby i pręty o okrągłym przekroju poprzecznym o średnicy nie mniejszej niż 80 mm, obecnie objęte kodami CN 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 i 7222 20 89 oraz pochodzące z Indii.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie

- (12) Na podstawie informacji przedłożonych przez władze publiczne Indii i zainteresowane strony oraz w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że korzystał z nich wnioskodawca:

- a) program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- b) program „Export Oriented Units” („EOU”);
- c) program „Export Credit” („ECS”).

- (13) Programy wymienione w lit. a) i b) oparte są na Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (nr 22 z 1992 r.) (Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dokument „Foreign Trade Policy” właściwy dla ODP to „Foreign Trade Policy 2009-2014” („FTP 09-14”). Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 09-14”) przedstawiły również procedury, które regulują FTP 09-14; podręcznik procedur jest regularnie aktualizowany.

- (14) Program ECS wymieniony wyżej w lit. c) jest oparty na sekcjach 21 i 35A Banking Regulation Act (Ustawy o regulacji bankowości) z 1949 r., która umożliwiła Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India) kierowanie działalnością banków komercyjnych w dziedzinie kredytów eksportowych.

- (15) Ponadto w następstwie zarzutów złożonych przez przymysł unijny Komisja zbadała, czy wnioskodawca:

- a) korzystał z programu „Electricity Duty Exemption” („EDES”);
- b) korzystał z lokalnych programów subsydiowania stanu Maharasztra;

- c) korzystał z dostaw materiałów do produkcji za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;

- d) korzystał z zachęt odnoszących się do wytwarzania i dystrybucji energii;

- e) korzystał z zakupów tanich surowców od powiązanych przedsiębiorstw *off-shore*.

- (16) Ponadto Komisja zweryfikowała, czy z następujących programów zbadanych w pierwotnym dochodzeniu:

- a) programu „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”);

- b) programu „Advance Authorisation” („AAS”)

wnioskodawca nadal nie korzysta.

3.2. Ustalenia

3.2.1. Program „Export Promotion Capital Goods”

- (17) W toku dochodzenia wykazano, że wnioskodawca korzystał z tego programu w ODP. Stwierdzono jednak, że otrzymane zachęty były nieznaczne i wyniosły 0,02 %. W związku z powyższym uznano, że nie jest konieczne dalsze badanie czy program ten wymaga stosowania środków wyrównawczych.

3.2.2. Program „Export Oriented Units”

- (18) Ustalono, że wnioskodawca posiadał status jednostki zorientowanej na wywóz (EOU) i otrzymywał subsydia w ramach tego programu w ODP.

- (19) W odniesieniu do tego programu przedsiębiorstwo wskazało, że Komisja powinna zmienić zastosowaną w pierwotnym dochodzeniu metodę obliczania korzyści uzyskanej w ramach programu EOU. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że niektóre korzyści w ramach programu EOU powinny być traktowane jako dopuszczalny system zwrotu ceł w rozumieniu załącznika II i III rozporządzenia podstawowego, a zatem nie powinny stanowić podstawy środków wyrównawczych.

- (20) Biorąc jednak pod uwagę ustalenie, że niezależnie od zastosowanej metody obliczenia stopa subsydiowania określona w odniesieniu do tego programu nie przekroczyłaby 0,22 %, co doprowadziłoby do ogólnego marginesu subsydium poniżej poziomu *de minimis*, podjęto decyzję o nierozpatrywaniu tego wniosku w kontekście obecnego dochodzenia przeglądownego.

3.2.3. Program „Export Credit”

- (21) Stwierdzono, że wnioskodawca nie korzystał z tego programu w ODP.

3.2.4. Program „Electricity Duty Exemption”

- (22) W toku dochodzenia wykazano, że wnioskodawca korzystał z tego programu w ODP. Stwierdzono jednak,

że otrzymane zachęty były nieznaczne. W związku z powyższym uznano, że nie jest konieczne dalsze badanie, czy program ten wymaga stosowania środków wyrównawczych.

3.2.5. Lokalne programy subsydiowania stanu Maharashtra

- (23) Stwierdzono, że wnioskodawca nie korzystał z tych programów w ODP.

3.2.6. Pozostałe korzyści

- (24) W toku dochodzenia nie wykazano żadnych innych korzyści na rzecz wnioskodawcy w ODP odnoszących się do warunków zakupu surowców i energii, które wiązałyby się z wkładem finansowym władz publicznych Indii i mogły w konsekwencji być traktowane jako subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym zarzuty przemysłu unijnego wskazane w motywie 15 lit. c)–e) uznano za bezpodstawne w kontekście obecnego przeglądu.

4. KWOTA SUBSYDIÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

- (25) Przypomina się, że w toku dochodzenia pierwotnego ustalono stawkę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych dotyczących wnioskodawcy wyrażoną *ad valorem* i wynoszącą 4,3 %.
- (26) W ODP ustalono, że stawka subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych dotyczących wnioskodawcy, wyrażona *ad valorem* i wynikająca z tylko jednego programu subsydiowania, wyniosła 0,22 %.
- (27) Biorąc powyższe pod uwagę, uznaje się, że poziom subsydiowania w odniesieniu do objętego postępowaniem wnioskującego producenta eksportującego obniżył się.
- (28) Zbadano również, czy zmiana okoliczności w odniesieniu do badanych programów może zostać uznana za mającą trwały charakter.
- (29) Jak wskazano powyżej, ustalenia dotyczące programu EPCGS poczynione w toku obecnego przeglądu okresowego potwierdziły ustalenia wynikające z dochodzenia pierwotnego, w którym subsydia przyznane w ramach tego programu uznano za nieznaczne.
- (30) Ponadto o ile w dochodzeniu pierwotnym główna korzyść została przyznana wnioskodawcy w ramach programu EOU, o tyle w ODP korzyść w ramach tego programu zmniejszyła się. Dowody potwierdziły, że zmiana ta ma trwały charakter, ponieważ odnosi się do obniżonego poziomu stawek celnych wobec złomu stali nierdzewnej i żelazoniklu – dwóch głównych surowców stosowanych przez wnioskodawcę do produkcji produktu objętego postępowaniem.

5. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (31) Na podstawie powyższych ustaleń istnieją przesłanki, że wnioskodawca w przyszłości nadal będzie otrzymywał subsydia w kwocie będącej poniżej poziomu *de minimis*. Dlatego też uważa się za właściwe zmniejszenie stawki cła wyrównawczego stosowanej wobec wnioskodawcy

w celu odzwierciedlenia obecnego poziomu subsydiowania. Stawkę tą powinno się ustalić się na poziomie 0 % w przypadku wnioskodawcy.

- (32) W odniesieniu do obowiązującej stawki cła stosowanej wobec przywozu produktu objętego postępowaniem od producentów eksportujących wymienionych w załączniku do rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych należy zauważyć, że obecne szczegółowe ustalenia badanych programów i konieczność zastosowania środków wyrównawczych nie zmieniły się od poprzedniego dochodzenia. Z tego względu nie ma powodów do przeliczenia wartości subsydiów i stawek celnych obowiązujących względem tych przedsiębiorstw. W związku z tym stawki celne obowiązujące przedsiębiorstwa wymienione w załączniku do rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych pozostają niezmienione.
- (33) W odniesieniu do stawki celnej obowiązującej wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa należy wskazać, że w toku dochodzenia pierwotnego została ona określona na poziomie najwyższego indywidualnego marginesu subsydium ustalonego dla przedsiębiorstw objętych próbą. Poziom ten odpowiadał marginesowi subsydium wnioskodawcy. Mając na uwadze, że margines wnioskodawcy uległ zmianie po obecnym przeglądzie okresowym, stawka dotycząca wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinna zostać zmieniona i ustalona na poziomie kolejnego najwyższego marginesu subsydium. Ponieważ kolejna najwyższa stawka to stawka mająca zastosowanie do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku, stawkę cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy ustalić na tym poziomie, tj. 4 %.

6. UJAWNIECIE USTALEŃ

- (34) Władze publiczne Indii i pozostałe zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, w oparciu o które zamierzano zaproponować zmianę stawki celnej mającej zastosowanie do wnioskodawcy.
- (35) Przedłożone przez strony pisemne i ustne uwagi zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach wzięte pod uwagę.
- (36) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (EU) nr 405/2011 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego, mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło (w %)	Dodatki kod TARIC
Chandan Steel Ltd., Mumbai	3,4	B002

Przedsiębiorstwo	Cło (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai; Precision Metals, Mumbai; Hindustan Inox Ltd., Mumbai; Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai	3,3	B003
Viraj Profiles Vpl. Ltd, Thane	0	B004

Przedsiębiorstwo	Cło (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	4,0	B005
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	4,0	B999"

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący